

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204712
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414204712.2

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného spoločnosťou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G., O. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 132,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

dporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 53,02 eur s 5,5%-ným úrokom z omeškania ročne od 26.7.2013 do zaplatenia a náhradu škody vo výške 71,86 eur s 5,05%-ným úrokom z omeškania ročne od 17.12.2014 do zaplatenia, to všetko do troch od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

III. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 43,98 eur a ďalšie trovy konania vo výške 12,27 eur, ktoré je p o v i n n ý zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.10.2014, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 132,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 26.07.2013 do zaplatenia. Súčasne žiadal aj na náhradu trov konania vo výške 75,64 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sa, vložka číslo 1142/B, ktorá s odporcom uzavrela Zmluvu č. A6871449 (ďalej len "Zmluva"), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, SIM karte bolo pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 79,- eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom Krajského súdu Prešov so sp.zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka, je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky a v kontexte s ustanovením článku 3 bod

3.7 Dodatku sa navrhovateľ týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei E 3131 a to vo výške 79,- eur (ďalej len "škoda"). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len "výsledná suma"), t.z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytykalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Odporca si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi je nasledovný: akciová cena: 1,- eur, predajná cena: 80,- eur, uplatnená škoda/výsledná suma: 79,- eur. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 53,02 eur vyfakturovaných v období 2013/03-2013/04. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 11.07.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 26.07.2013. V prípade úspechu v spore si navrhovateľ uplatňuje trovy konania vo výške 75,64 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 59,14 eur (prevzatie veci a príprava zastúpenia - 16,60 eur, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu - 16,60 eur, 2 krát režijný paušál 8,04 eur, t.j. spolu 49,28 eur + 9,86 eur ako 20% DPH). Z vyššie uvedeného dôvodu navrhovateľ žiada, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 53,02 eur aj nárok na zaplatenie 79,- eur, ktorú si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa názoru navrhovateľa navrhovateľovi preukázateľne vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponecháva na voľnom rozhodnutí súdu akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť navrhovateľovi prizná.

Odporca sa k žalobnému návrhu vyjadril vo svojej výpovedi na pojednávaní, ktoré súd nariadil na prejednanie veci. Uviedol, že podpisoval v Martine danú zmluvu s tým, že bral internet pre priateľku a ona povedala, že si bude sama uhrádzať faktúry. Nevie povedať, prečo to takto urobili. Faktúry sa posielali na jeho meno, ale na jej bydlisko, čo bol Kláštor pod Znievom. Vie, že to bola ulica Hôrky, ale číslo domu už nevie. Vie, že pri podpise zmluvy preberal modem značky Huawei. Ten potom inštalovali v domácnosti jeho priateľky, kde potom spolu žili, ale po troch mesiacoch sa odsťahoval. Keď tam spolu bývali, tak priateľke vrazil, aby zaplatila faktúry a ona mu povedala, že to urobila. O tom, že to nie je

zaplatené sa dozvedel až teraz zo zásielky zo súdu. Na otázku súdu uviedol, že pokiaľ ide o pokus o pokonávku, k tomu sa nedostal, ak by mu prišlo niečo na adresu do Dolného Kubína, tak by to zaplatil. Ďalej uviedol, že ak súd rozhodne, že to má zaplatiť, tak to zaplatí, ale môže tak urobiť až na druhý mesiac, lebo teraz má ešte nejaké výdavky.

Okrem výsluchu odporcu, súd vo veci vykonal dokazovanie, ktoré spočívalo v dokazovaní listinami, ktoré do spisu predložil navrhovateľ spolu so žalobným návrhom (č.l. 7 až 26 spisu), ako aj správou navrhovateľa o čase odpojenia telefónnej stanice z č.l. 46 spisu vrátane jej príloh.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania (navrhovateľ s označením "podnik" a odporca s označením "účastník") uzavreli dňa 16.03.2013 zmluvu o pripojení č. A6871449, ku ktorej toho istého dňa uzavreli dodatok (ďalej len ako "dodatok").

Predmetom zmluvy bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Mobilný internet Klasik a služby Europa data bez poistenia, a to prostredníctvom SIM karty číslo: 8942101 110101949758 s telefónnym číslom XXXXXXXXXX. Predmetom dodatku bola o.i. kúpa a predaj mobilného zariadenia zn. Huawei E3131, výrobné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 79,- eur (č.l. 1.2 dodatku). V čl. 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, to znamená, že doba viazanosti bola do 16.03.2015. V odseku 2.5 čl. 2 dodatku je uvedené vyhlásenie účastníka, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). K odpojeniu telefónnej stanice č. XXXXXXXXXX došlo dňa 20.05.2013 (č.l. 45 spisu). Je teda zrejmé, že odporca dohodnutú dobu viazanosti nedodrжал, a to konkrétne o dobu 664 dní.

Faktúrou č. 5200092015 zo dňa 23.03.2013, splatnou 06.04.2013, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval ceny služieb, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom SIM karty pridelenej k telefónnemu číslu 0908925891, v sume 31,56 eur (aktivácia SIM karty a mesačný poplatok za obdobie od 16.03.2013 do 19.04.2013).

Faktúrou č. 5203749607 zo dňa 23.04.2013, splatnou 07.05.2013, navrhovateľ odporcovi vyúčtoval ceny služieb, ktoré mu boli poskytnuté prostredníctvom SIM karty pridelenej k telefónnemu číslu 0908925891, v sume 21,46 eur (SMS, lokalizačné služby a mesačný poplatok za obdobie od 20.04.2013 do 19.05.2013).

Uvedenými faktúrami navrhovateľ odporcovi vyúčtoval spolu sumu 53,02 eur.

Dňa 11.07.2013 navrhovateľ vyhotovil list označený ako "pokús o pokonávku", ktorým odporcu vyzval, aby v lehote do 25.07.2013 zaplatil sumu 53,02 eur za poskytnuté telekomunikačné služby vyúčtované faktúrami za zúčtovacie obdobie 03-04/2013. Navrhovateľ nijako nepreukázal, či pokús o pokonávku odporcovi zasielal (a mohla tak nastúpiť niektorá z fikcií doručenia uvedená čl. 16, bod 16.2 písm. b/, c/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení (ďalej len ako "VOP"). Odporca prevzatie uvedeného listu poprel.

Navrhovateľ žiadal priznať zo sumy 53,02 eur úrok z omeškania od 26.07.2013 do zaplatenia, ktorý mu súd za toto obdobie priznal, pretože bez ohľadu na to, či bol pokús o pokonávku odporcovi doručený

alebo nie, splatnosť sumy 53,02 eur nastala pred týmto dátumom, a to podľa splatnosti vyššie uvedených faktúr (23.03.2013, 23.04.2013).

Úrok z omeškania ku dňu 26.07.2013 predstavoval 5,5% ročne, keď jeho výška sa riadi ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013, pretože ide o omeškanie zo záväzkového vzťahu vzniknutého po 31.01.2013 (§ 10c uvedeného nariadenia). Podľa tohto ustanovenia je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto sadzba bola ku dňu 26.07.2013 vo výške 0,5% ročne.

Keďže v konaní nebolo sporné, že by bola suma 53,02 eur zaplatená, súd odporcu zaviazal zaplatiť sumu 53,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne od 26.07.2013 do zaplatenia, keďže povinnosť zaplatiť za poskytnuté služby mu vyplýva zo zmluvy o pripojení, ktorej bol zmluvnou stranou. Konkrétne je táto povinnosť uvedená v súčasťi zmluvy, a to v čl. 2 bod 2.2 VOP, podľa ktorého zmluva o pripojení je dvojstranný právny úkon medzi spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. a účastníkom, ktorým sa spoločnosť Orange Slovensko, a.s. zaväzuje účastníkovi zriadiť prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť účastníkovi požadované služby a účastník sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb.

Komu následne údajne odporca, po uzavretí zmluvy, mobilné zariadenie a SIM kartu poskytol, je vo vzťahu k nárokom navrhovateľa bezpredmetné.

V prevyšujúcej časti žiadaného úroku (čo do rozdielu medzi 8,5%-ným a 5,5%-ným úrokom), súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Je potrebné tiež uviesť, že daná zmluva o pripojení je svojim charakterom spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase ich uzavretia - ďalej len "OZ"), keďže boli uzavreté medzi navrhovateľom ako dodávateľom elektronických komunikačných služieb, konajúcim v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňou ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, nekonajúcim pri jej uzatváraní v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Teda vzťahujú sa na ňu aj ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy.

Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky).

V prejednávanej veci súd nezistil, že by niektorý z navrhovateľom uplatnených nárokov vychádzal zo zmluvných podmienok, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľné.

Popri nároku navrhovateľa na zaplatenie pohľadávky vzniknutej z titulu neuhradených služieb je predmetom konania nárok na náhradu škody, navrhovateľom uplatnený vo výške 79,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 26.07.2013 do zaplatenia.

Ako už bolo uvedené, odporca nedodržel z dohodnutej doby viazanosti 664 dní. Navrhovateľ pritom vstupoval do zmluvného vzťahu s tým, že tento bude trvať po dohodnutú dobu a benefit, ktorý odporcovi poskytol v podobe zľavy z predajnej ceny mobilného zariadenia sa mu počas dohodnutej doby viazanosti vráti. Tým, že odporca svoju povinnosť nedodržel po dohodnutú dobu, časť z poskytnutej zľavy, ktorej vrátenie navrhovateľ dôvodne očakával, sa mu nevrátila. Vznik tejto škody je pritom v príčinnej súvislosti s porušením uvedenej povinnosti odporcu. Pokiaľ ide o výšku škody, návratnosť zľavy vo výške 79,- eur pri dohodnutej dobe poskytovania služieb 24 mesiacov, predstavovala v prepočte na deň 0,108219 eur, čo pri nedodržaných 664 dňoch predstavuje sumu 71,86 eur. Na základe uvedeného prepočtu súd určil

výšku náhrady škody na sumu 71,86 eur. Pri priznaní náhrady škody súd vychádzal z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania škody nad uvedenú sumu, súd v tejto časti (ktorá predstavuje 7,14 eur), ako nedôvodný zamietol, a to vrátane žalovaného úroku z omeškania.

K priznanej sume 71,86 eur súd priznal úrok z omeškania počnúc dňom 17.12.2014, keďže odporca sa so zaplatením tejto sumy mohol dostať do omeškania najskôr deň nasledujúci potom, čo bol na zaplatenie náhrady škody vyzvaný. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že by na zaplatenie náhrady škody odporcu vyzval pred podaním žaloby, súd za kvalifikovanú výzvu považoval až návrh na začatie konania a tento bol odporcovi doručený dňa 16.12.2014 (k tomu vid' rozhodnutie publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 27/1977). Ku dňu 16.12.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05%. Na základe uvedeného úrok z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje 5,05%. Čo do rozdielu medzi žiadaným a priznaným úrokom z omeškania súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 132,02 eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 26.07.2013 do zaplatenia, ktorý úrok do dňa vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 16,32 eur, t.j. spolu sa (so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku) domáhal zaplatenia sumy 148,34 eur. Súd navrhovateľovi priznal (so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku) sumu spolu vo výške eur, pozostávajúcu zo sumy 124,88 eur (53,02 +71,86), ako aj 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 53,02 eur od 26.07.2013 do zaplatenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 4,24 eur a napokon 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 71,86 eur od 17.12.2014 do zaplatenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 0,21 eur. So stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku súd navrhovateľovi priznal sumu 124,88 eur. V percentuálnom vyjadrení predstavuje úspech navrhovateľa 87,18 % a úspech odporcu 12,82%. Na základe uvedeného možno konštatovať, že úspech navrhovateľa je 74,36 %. V takomto rozsahu mu vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Tieto predstavuje súdny poplatok zaplatený za návrh vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia, keď navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom. Právny zástupca navrhovateľa v konaní vykonal dva úkony právnej služby v roku 2014: 1. Prevzatie veci a príprava zastúpenia, 2. Spísanie návrhu. Za každý z týchto úkonov mu náleží odmena vychádzajúca z hodnoty veci 132,02 eur vo výške 16,60 eur. Ku každému z úkonov ďalej náleží režijný paušál vo výške 8,04 eur, čo spolu predstavuje 24,64 eur za jeden úkon a za dva úkony 49,28 eur, ku ktorej sume ešte náleží 20% DPH, t.j. 9,86 eur, ktorej je právny zástupca platiteľom (č.l. 22 spisu). Spolu odmena predstavuje sumu 59,14 eur. Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Pri výpočte cestovných náhrad a náhrady za stratu času postupoval súd podľa § 15, § 16 ods. 4 a § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení so zákonom č. 283/2002 Zb. o cestovných náhradách.

Dôvodne uplatnené trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 59,14 eur. 74,36% z tejto sumy predstavuje 43,98 eur. 74,36% zo sumy súdneho poplatku 16,50 eur predstavuje 12,27 eur.

Na základe uvedeného súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 43,98 eur a ďalšie trovy konania vo výške 12,27 eur. Všetky priznané trovy konania je odporca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa, a to s poukazom na ust. § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- h) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Okresný súd Dolný Kubín

7. januára 2015